

viser til vismændene, der siger, at det nok var fornuftigt at bruge et meget, meget bredere grundlag at vurdere hele modellen på, eventuelt med henblik på at indføre et begreb, som man kalder for roadpricing, sådan at man betaler efter brug af bilen og ikke efter bilens pris eller andre parametre.

Ministerens benytter også lejligheden her til som ved så mange andre lejligheder at sige, hvor glad han er for skattestoppet som sådan. Jeg synes, det er en meget, meget dårlig besvarelse.

Jeg synes også, det er en dårlig håndtering fra ministerens side og fra regeringens side som helhed, at man ikke har fantasi til at tænke i andre baner, for det var faktisk det, vedtagelsen i sin tid lagde op til, og der var faktisk fuld tilslutning fra et enigt Folketing til at lave modeller, der virkelig kunne være alternativer til den værdibaserede afgift, som vi kender den i dag. I stedet får vi så en afvisning på et grundlag, der som sagt er uhyre tyndt, og vi får ikke nogen alternativer. Og at skattestoppet som sådant ikke har nogen virkning i den her sag, passer selvfølgelig ikke. Det passer kun, hvis man på forhånd afviser at bruge de instrumenter, som selvfølgelig er til rådighed.

Som sagt ved både første- og andenbehandlingen er det jo i bund og grund et spørgsmål om at bremse prisskruen i takt med, at fabrikanterne hæver deres priser til EU-niveau.

Socialdemokraterne vil selvfølgelig ikke medvirke til kollektivt at straffe danske bilkøbere, og derfor undlader vi at stemme, men vi vil ikke undlade at sige, at vi bestemt ikke er begejstrede, vi er ikke imponerede over den behandling, forslaget har fået, og vi er heller ikke imponerede over de svar, vi har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 62 stemmer (V, DF og KF) mod 16 (SF, RV, EL og KRF); 30 (S) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Tredje behandling af lovforslag nr. L 103: Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Byomdannelse).

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt). (Fremsat 5/12 2002. Første behandling 22/1 2003. Betænkning 26/3 2003. Anden behandling 1/4 2003. Tillægsbetænkning 30/4 2003. Ændringsforslag nr. 3 af 13/5 2003 uden for tillægsbetænkningen af miljøministeren (Hans Christian Schmidt)).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af miljøministeren (Hans Christian Schmidt).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 48 stemte for, 62 imod.

Ændringsforslag nr. 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Der er senest kommet et svar fra miljøministeren, hvor han oplyser, at han ikke er i stand til at bedømme, om de aftaler, der er indgået mellem Københavns Kommune og forskellige investorer, er i strid med grundloven.

Han er dermed heller ikke i stand til at vurdere, hvilken retstilstand der vil følge af en vedtagelse af det her lovforslag, for til grund for behandlingen af det her lovforslag har et flertal i Folketinget jo lagt den antagelse, at indgåelse af frivillige aftaler mellem en kommune og en investor, et privat firma f.eks., kan betragtes som en skat og derfor ikke kan pålægges af kommunalbestyrelsen.

Det er et fuldstændig ubegribeligt synspunkt, som Justitsministeriet har udviklet. Det er aldrig

blevet begrundet nogen steder fra – naturligvis ikke, for ingen ville kunne begrunde, hvordan en frivillig aftale pludselig kan antage karakter af at være en skat. Og konsekvenserne af dette synspunkt – hvis et flertal i Folketinget fastholder det – er mildt sagt uoverskuelige.

Kl. 11.45

Vi har så på nuværende tidspunkt ingen viden om, hvor mange aftaler rundtomkring i landet mellem kommuner og private investorer, som, hvis det synspunkt fastholdes, må anses for at være i strid med grundloven, og kommunerne vil ikke fremover kunne afgøre med sikkerhed, om det, de foretager sig, når de laver aftaler om byudvikling, vil være lovligt eller ulovligt, om det vil være i strid med grundloven eller ej; det vil kommunerne ikke have nogen rettesnor for, hvis man vedtager det her. Man skaber altså med andre ord en fuldstændig uklar retstilstand.

Vi ved heller ikke, hvor mange boligselskaber, hvor mange sportsklubber osv., osv., der har aftaler af en sådan art med deres kommune, aftaler, som altså er i strid med grundloven. Det er sandsynligvis et overordentlig stort antal. Ministeren kan bare forestille sig en boligforening, der f.eks. har en aftale med en kommune om, at man har overtaget driften af et rekreativt område, som grænser op til de rekreative områder, boligforeningen selv har, fordi det passer ind i en praktisk struktur, og til gengæld har boligforeningen og dens beboere så en afgørende indflydelse på, hvordan det rekreative areal udformes – selvfølgelig under tilsyn fra kommunen – men dermed har de jo indgået en aftale, som efter det princip, Justitsministeriet her har meddelt, sandsynligvis må betragtes som en grundlovsstridig skat, og det er jo fuldstændig absurd.

Hvis man vedtager det her, skal indenrigsministeren nu til at rejse rundt til alle landets kommuner og ophæve den ene aftale efter den anden, som baserer sig på almindelig sund fornuft.

Jeg vil godt spørge ministeren: Kan ministeren forestille sig, at grundlovsfædrene, da de i sin tid, i 1848, udformede denne bestemmelse, har siddet og tænkt på, at den gik ud på at forhindre, at f.eks. Københavns Kommune indgik nogle frivillige aftaler med nogle investorer? Det tror jeg ærlig talt ikke var tilfældet dengang, og derfor er det helt ude i hampen, det, der foregår her.

Vi er fra Enhedslistens side, selv om vi faktisk er sympatisk indstillet over for lovforslaget, nødt til at stemme imod det, for vi vil ikke tage

medansvar for det her fusk, og vi vil opfordre alle Folketingets medlemmer til at overveje det meget nøje, før de tager medansvar for den endelige vedtagelse af det her lovforslag.

Formanden:

Hr. Lars Christian Lilleholt som ordfører.

Lars Christian Lilleholt (V):

Man kan have nok så stor sympati for, at kommunerne skal have mulighed for at opkræve et bidrag til medfinansiering af infrastrukturen i omdannelsesområdet, og det var rent faktisk også med i miljøministerens første udkast, at kommunerne skulle have en sådan mulighed, men det har siden vist sig, at det ikke er muligt.

I et notat fra Folketingets Lovsekretariat vurderes det, at aftaler om bidrag fra en bygherre til medfinansiering af kommunens infrastruktur vurderes at være en skat, som i henhold til grundlovens § 43, 1. led, skal pålægges ved lov, og derfor vil det ikke være muligt med denne ændring af loven at give kommunerne denne mulighed.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det, der jo er karakteristisk ved både det papir, som Justitsministeriet har udarbejdet, og det, som Lovsekretariatet har udarbejdet, er, at der ingen argumentation er overhovedet. Der er ingen forklaring på, hvordan en frivillig aftale pludselig kan antage karakter af en skat.

Og jeg kan altså ikke acceptere begrundelser, som ikke indeholder noget som helst forsøg på at forklare, hvorfor det er sådan, og det er der ikke gjort forsøg på, hverken fra Justitsministeriets side eller fra Lovsekretariatets side. Der er en *konklusion*, og det er den konklusion, man hele tiden har haft, men der er ingen forklaring, og til det vil jeg sige, at det simpelt hen ikke er godt nok, og jeg vil da også meget betvivle, om det vil holde ved en domstol. Men det kommer tiden jo til at vise, muligvis endda i mange situationer. Det vil jeg stærkt betvivle, for jeg vil tro, at en domstol vil forlange at få en forklaring.

Kl. 11.50

Formanden:

Så er det hr. Carsten Hansen som ordfører.

Carsten Hansen (S):

Vi skal ikke lægge skjul på, at vi synes, det her er et godt lovforslag. Men med hensyn til de

spørgsmål om frivillige aftaler med kommunerne, der er rejst her i sidste ende, må vi sige, at vi finder det dybt betænkeligt, at ministeren overhovedet ikke engang vil svare på dem.

Når der bliver stillet et spørgsmål, hvor der står: »Ministeren bedes gøre sig bekendt med de nævnte af Københavns Kommune indgåede aftaler i relation til lovforslaget og på den baggrund besvare spørgsmål 21 og 22 – eventuelt med udgangspunkt i eksempler, hvor kommunens rolle i aftalen er hhv. byplanmyndighed, grundejer og/eller bygherre ...«, så svarer ministeren guddødemig – var jeg lige ved at sige – at Justitsministeriet ikke har kompetence til at afgøre spørgsmålet om lovligheden, og på den baggrund vil ministeren heller ikke indhente oplysninger, og han vil heller ikke se, om han kan svare på de her spørgsmål. Vi må nok sige, at det er en ganske arrogant holdning at have over for parlamentet, at man overhovedet ikke vil indhente oplysninger og ikke vil svare på stillede spørgsmål.

Jeg skal sige, at vi selvfølgelig ender med at støtte det her udmærkede lovforslag, men vi kommer til at bore i det. Konsekvensen af de to notater, vi har fået fra Justitsministeriet og fra Folketingets Lovsekretariat, må vel være, at hvis det her er ulovligt, så er de aftaler, der er lavet i København, også ulovlige, og dermed er alle frivilligt indgåede aftaler mellem kommuner og bygherrer i det her land ulovlige. Det må jo være konsekvensen, vil jeg gerne sige til ministeren. Det kan jo ikke passe. Derfor er vi nødt til at bore i det.

Vi har hele tiden haft en mistanke om, at det var regeringens eget skattestop, der influerede på det, men efter at vi har fået den uvildige juridiske vurdering, må vi sige, at så bunder det måske dybere, på trods af at det passer meget godt med regeringens politik.

Men det er altså for os meget, meget utilfredsstillende, at vi for det første ikke kan få et klart svar, og at der for det andet er rejst fuldstændig tvivl om lovligheden af frivillige aftaler mellem kommuner og investorer, og at ministeren for det tredje ikke engang vil indhente oplysninger og svare Folketinget. Det vidner om stor magtfuldkommenhed og en meget arrogant holdning over for Folketinget og parlamentet, og det synes jeg ikke klæder denne sag, vil jeg gerne sige til ministeren. Det var måske en anden sag værdig, men ikke denne her, hvor vi jo stort set har været enige om substansen og indholdet, men på den her led må vi sige, at det virker meget,

meget besynderligt, at miljøministeren i sin egen magtfuldkommenhed overhovedet ikke engang vil indsamle oplysninger i det mindste; det må vi bede om. Og vi vil fortsætte med at bore i sagen, det kan vi love miljøministeren, således at vi får spørgsmålet fuldt opklaret. Det er næsten ikke til at leve med.

Jeg skal sige, at vi selvfølgelig ikke vil forhindre, at man kommer i gang med de her byomdannelser, selve lovforslaget er udmærket, men det er klart, at den usikkerhed, der er skabt, kan vi ikke leve med.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil da gerne starte med at sige tak for, at Socialdemokratiet støtter forslaget. Jeg kan jo godt høre på retorikken, at man sådan set gerne vil lægge sig dér, hvor man kan gå begge veje; det er jo en kendt måde at gå på. Jeg synes måske nok ikke, at det er klædeligt for Socialdemokratiet, men det er jo et signal at sende ud til omverdenen om, at sådan ligger det.

Det er tankevækkende, at det eneste, hr. Carsten Hansen sådan ligesom kan svinge sig op til at sige, er noget med arrogance og magtfuldkommenhed og sådan noget. Ikke et enkelt lille øjeblik kan hr. Carsten få over sig at sige: Men det er jo klart, at ministeren må reagere sådan i et lovsamfund, hvor man har et Justitsministerium, der vurderer det. Ikke en enkelt gang vil hr. Carsten Hansen sige, at det er rigtig nok, at ministeriet og ministeren havde det med i sit oprindelige forslag. Nu skal det gøres til sådan noget – selv om jeg nu altså ikke tror det vil lykkes for hr. Carsten Hansen – fuldstændig specielt, noget miljøministeriumsopfundet noget. Nej, det følger sådan set bare de helt almindelige spilleregler.

Hvis hr. Carsten Hansen vil høre efter det, jeg siger her, vil jeg gerne sige, at jeg jo fuldstændig har svaret på det, som hr. Carsten Hansen og hr. Keld Albrechtsen har spurgt om. Ministeren gør sig skyldig i én ting: Han skriver ikke det, som hr. Keld Albrechtsen og hr. Carsten Hansen gerne vil have at ministeren skal skrive. Det er problemet! Det er jo fair nok.

Jeg ved jo, at hr. Keld Albrechtsen og jeg tit har debatteret, og det har vi så også om det her område. Det er bare fuldstændig forkert adresse, man har givet på sit synspunkt. Hvis man mener, at det her er noget, man gerne vil have ændret, så er det jo en diskussion, man skal have et helt andet sted og ikke i forbindelse med en planlov. Det er jo tankevækkende, at det er det,

der kommer til at fylde debatten og ikke alle de andre gode ting, der var heri.

Kl. 11.55

Jeg vil så bare sige til dem, der måske lidt undrende må sidde og sige: Jamen hvad siger Folketinget da selv? Ja, Miljø- og Planlægningsudvalget har bedt Lovsekretariatet her i Folketinget om at vurdere, hvorvidt en aftale om bidrag fra en bygherre til medfinansiering af en kommunes tilvejebringelse eller overtagelse af infrastruktur anlæg vurderes at være en skat, som i henhold til grundlovens § 43, 1. led, skal pålægges ved lov.

Det er altså det, Miljø- og Planlægningsudvalget spørger deres eget Lovsekretariat om her i Folketinget. Svaret er meget enkelt herfra, selv om det tager lidt tid:

»Udtrykket »skat« omfatter pligtmæssige betalinger, der ikke kan anses som vederlag for en modydelse fra det offentlige. Uden for begrebet »skat« falder betalinger, som beregnes individuelt på grundlag af en modtagen ydelse, f.eks. et gebyr for en offentlig tilladelse.«

Og videre hedder det:

»Ved en aftale mellem en kommune og en bygherre, om at kommunen modtager et beløb til medfinansiering af et infrastruktur anlæg, vil kommunen modtage et beløb fra bygherren som langt overstiger, det man vil kalde et gebyr. Kommunen vil altså modtage et beløb, som ikke modsvares af en ækvivalerende ydelse fra kommunen. I en sådan situation vurderes bygherrens bidrag at være en skat til kommunen.«

Det er altså helt tydeligt det her, medmindre man ikke vil forstå det.

Og videre hedder det:

»Det forhold, at omdannelserne af områderne generelt vil medføre en værdiforøgelse af områdets byggegrunde og ejendomme, kan indebære, at det forekommer rimeligt ...« – rimeligt! – »... at en bygherre yder et bidrag til et infrastruktur anlæg. Imidlertid er der ikke den fornødne gensidighed mellem bygherrens bidrag og den generelle værdiforøgelse af området, til at man kan sige, at værdiforøgelsen er en ækvivalerende ydelse fra kommunen til bygherren.«

Og så kommer konklusionen:

»Da bygherrens bidrag vil være en skat, skal der i henhold til grundlovens § 43, 1. led, være en lov, der fastlægger kriterierne for beregningen af bygherrens bidrag. Der er forbud mod delegation af denne kompetence på skatteområdet.«

Jeg vil gerne sig til hr. Carsten Hansen og hr. Keld Albrechtsen, at jeg fuldt ud vil anerkende, at man er imod det. Hvis man var fair over for miljøministerens forslag, ville man også sige, at miljøministeren sådan set troede i begyndelsen, at det kunne være muligt. Det kan det så ikke efter alle de vurderinger, der ligger her. Men jeg kan da ikke acceptere, at man så bagefter skal sige, at hverken Lovsekretariatet eller Justitsministeriet har forsøgt at give en ordentlig forklaring. Jo, den er meget, meget tydelig. Den er endda så tydelig, at den kommer lidt på tværs af hr. Keld Albrechtsens og hr. Carsten Hansens synspunkter, og det er selvfølgelig ærgerligt, for det skulle helst have været lidt mere mudret, det kan jeg nok forstå, men det er faktisk meget klart. Og vil man ændre det, så må det ske et andet sted.

Jeg kan kun sige: Debatten har vi jo haft flere gange. Jeg er sikker på, at den ikke forstummer. Jeg vil se frem til, hvad det er, hr. Carsten Hansen vil bore i, det vil jeg glæde mig til at se, for det må jo have noget med planloven at gøre, idet det er planloven, vi diskuterer i dag.

Jeg tror imidlertid, at det er et helt andet ærinde, både hr. Keld Albrechtsen og hr. Carsten Hansen er ude i, nemlig at de ønsker at få det her ændret. Det skal man så gøre et andet sted.

Men fra miljøministeren – og så håber jeg ikke, at jeg kommer til at virke på en måde, som hr. Carsten Hansen ikke bryder sig om – kan jeg altså ikke gøre mere i den sag. Sådan er det altså, og det må jeg bare tage til efterretning.

Formanden:

Så er der tre korte bemærkninger, og det er først hr. Carsten Hansen og dernæst hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil godt starte med at sige, at vi sådan set synes, at lovforslaget har været igennem en udmærket proces; vi har jo ved fælles hjælp bidraget til at højne kvaliteten, vil jeg gerne sige til miljøministeren.

Men det, som står tilbage, er, at vi er anbragt i et dilemma her: To klare juridiske notater siger, at det er ulovligt at opkræve skatter på den måde, som det er udtrykt her, lave frivillige aftaler mellem bygherrer og kommuner. Samtidig står vi med en masse eksempler, bl.a. i København, på, at der er nogle, der har bidraget frivilligt. Og hvis de her to notater står til troende, så må

samtlige frivillige aftaler, der er indgået mellem kommuner og investorer, være ulovlige.

Miljøministeren kan da ikke frikende og frakende, at vi her står med et voldsomt dilemma, og når vi så spørger ministeren, så siger ministeren, at det vil han ikke indsamle oplysninger om, og han vil ikke afgive et svar. Det er da en form for arrogance, vi ikke kender i forhold til Folketingets arbejde, og det er vi da nødt til at få undersøgt, vil jeg gerne sige til miljøministeren, for det er da et problem, hvis samtlige kommunalt indgåede aftaler med investorer i det her land viser sig at være ulovlige. Det må da være et kæmpe problem også for regeringen i forhold til frit valg-modeller og medfinansieringer, og jeg skal komme efter dig, så det må miljøministeren da erkende.

Kl. 12.00

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning og dernæst fru Pernille Blach Hansen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, nu læser ministeren op af de notater, der ligger, som vi jo godt kender. Men det, vi har spurgt om, er: Hvorfor mener man nu, at frivillige aftaler kan betegnes som en skat? Der er intet sted i materialet, hverken fra Lovsekretariatet eller fra Justitsministeriet, leveret et eneste argument for, at denne besynderlige påstand skulle kunne være rigtig.

Ministerens vil ikke forklare det, han siger, at han ikke har noget at gøre med det, selv om han er forslagsstiller og repræsenterer hele regeringen.

Ministerens beder heller ikke sin kollega justitsministeren, som har opfundet denne lovforslagstolkning, om at forklare Folketinget og befolkningen, hvordan det kan være. Ministeren er vittelig arrogant i denne sag, det bliver jeg nødt til at sige.

Hvorfor må vi ikke få en forklaring? Vi kan simpelt hen ikke forstå det. Hvorfor er der ingen redegørelse for grundlovens forarbejder? Når man skal lave sådan en grundlovsvurdering, så går man altid tilbage til forarbejderne og ser, om de, der har lavet grundloven, havde en bestemt hensigt med den paragraf, om det var noget, man dengang forholdt sig til. Det er der ingen-ting...

Formanden:

Men det tillader tiden ikke. Så er det fru Pernille Blach Hansen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Hvis ministeren havde hørt efter, hvad hr. Carsten Hansen sagde i stedet for straks at fare op i det røde felt, så havde ministeren hørt, at hr. Carsten Hansen startede med at sige, at der var tale om et godt lovforslag. Vi støtter faktisk, at man bruger de udtjente havneområder i byerne til at lave nye boligområder.

Det, vi er bekymrede for, som hr. Carsten Hansen også har sagt, er, at hvis det er ulovligt – og det mener både Justitsministeriet og Folketingets Lov- og Parlamentsafdeling – at indgå frivillige aftaler med bygherrer om, at de skal bidrage til f.eks. vejbelysning, hvad sker der så med de kommuner, der allerede har lavet den slags aftaler?

Betyder det så, at f.eks. Københavns Kommune nu skal til at betale penge tilbage til de investorer, man har lavet den slags aftaler med, hvis de er ulovlige? Det er vel et relevant spørgsmål at bore videre i, og der er problemet jo, at det har ministeren ikke ønsket at svare på.

Der er stillet et meget, meget konkret og præcist spørgsmål fra Folketingets Miljøudvalg, hvor man beder ministeren om at gøre sig bekendt med Københavns Kommunes aftaler, og så får vi svaret tilbage, at det ønsker ministeren ikke. Det er ikke en ordentlig behandling af Folketinget, og det er det, vi er utilfredse med.

Vi vil havde at vide, hvad konsekvensen er for de aftaler, der allerede er indgået. Jeg kan ikke forstå, at ministeren ikke har samme interesse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 98 stemmer (V, S, DF, KF, RV og KRF) mod 2 (EL); 9 (SF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Formanden:

Inden jeg udsætter mødet, skal jeg allerede nu tilkendegive, at afstemninger om eventuelle forslag til vedtagelse til forespørgsel nr. F 62 og forespørgsel nr. F 63 udsættes til i morgen.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.04

Kl. 13.00

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Tredje behandling af lovforslag nr. L 196: Forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter. (Implementering af Rotterdamkonventionen m.v.).

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt). (Fremsat 20/3 2003. Første behandling 1/4 2003. Betænkning 7/5 2003. Anden behandling 15/5 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 96 stemmer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 6:

Forslag til folketingsbeslutning om opretholdelse af GMO-moratoriet.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Line Barfod (EL). (Fremsat 9/10 2002. Første behandling 22/11 2002. Betænkning 7/5 2003).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling**Keld Albrechtsen (EL):**

Det lykkedes under udvalgsarbejdet at sikre, at et flertal i udvalget har støttet et ændringsforslag, som medfører, at den danske regering skal arbejde for en videreførelse af GMO-moratoriet, således at det også bliver sikret, at der skal gennemføres ansvarsregler, altså ansvar for eventuelle skader som følge af brug af GMO'er.

Jeg vil gerne herfra sige tak til de partier, som har været med til at sikre, at dette ændringsforslag og dermed også beslutningsforslaget kan vedtages. Det er et forslag, som bliver vedtaget på et tidspunkt, der har overordentlig stor betydning, fordi der netop i dag og i morgen er møde i EU's Landbrugsministerråd, hvor man diskuterer sameksistensproblemet, spørgsmålet om det kan lade sig gøre at have en GMO-produktion, samtidig med at man også har økologisk landbrug og landbrug uden gensplejsede organismer.

I den forbindelse har Europa-Parlamentets miljøudvalg behandlet en række ændringsforslag og også stillet krav om, at ansvarsreglerne kommer på plads, stillet krav om skærpede grænseværdier, dvs. også skarpere regler for mærkning og sporing af GMO'er. Så det går i mange henseender den rigtige vej med hensyn til stadig større skepsis over for at slippe disse GMO-planter løs i naturen.

Det ligger samtidig sådan, at vi har fået oplyst, at hovedparten af de ansøgninger om godkendelse af nye GMO'er, som ligger til behandling i EU, er GMO'er, som er resistente over for brug af Roundup. Det vil sige, at det er GMO'er, der er konstrueret på en sådan måde, at de læg-